

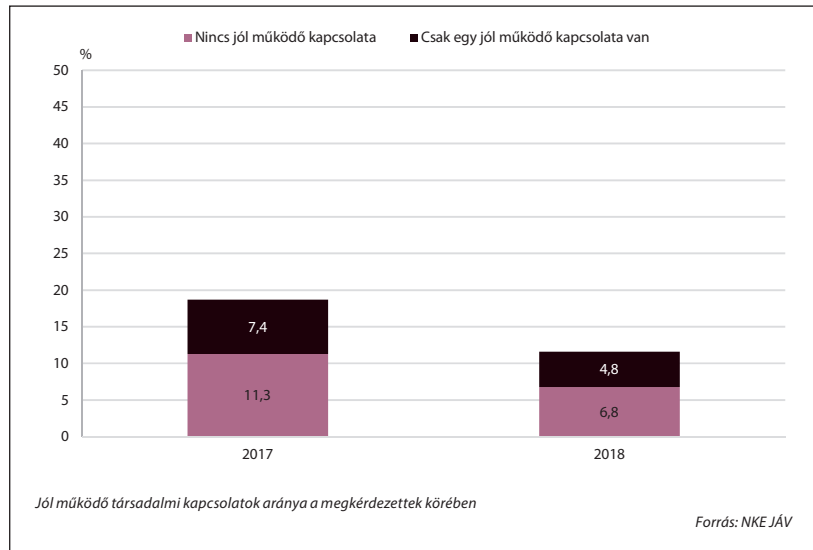
K.5.2. Társadalmi kapcsolatok

A jóllét szempontjából a társas kapcsolatoknak és azok minőségének kiemelt szerepe van, mivel az egyénnek szüksége van közösségi élményekre, a szabadidő minőségi eltöltésére, segítő-támogató közegre lelki egészsége és társadalmi aktivitása érdekében. Ezáltal a mindennapi kapcsolatok megléte és az azokkal való elégedettség képet ad arról, mennyire ágyazódik be az egyén a társadalomba, szociális szükségletei biztosítva vannak-e.

A mutató adatai a Jó Állam Véleményfelmérésből származnak, ahol a válaszadókat arra kérték, értékeljék különböző – meglévő – kapcsolattípusaikat egy 0–10-ig terjedő elégedettségi skálán. A legelégedettebbek az emberek a gyermekükhöz/gyermekeihez, illetve a barátaikhoz fűződő viszonyukkal (átlag 9,23, illetve 8,78) voltak, amit a párkapcsolattal való elégedettség (átlag 8,73) követ. A legkevésbé elégedettek a vallási közösségeikben megélt kapcsolataikkal (7,37) voltak az emberek.

Jól működő kapcsolatként értékeljük a nyolcas vagy annál kedvezőbb értékekkel jellemzett kapcsolatokat. A kérdezett saját elvárásaiból adódó ilyen mértékű elégedettség feltételezi, hogy az adott kapcsolat a kérdezettnek fontos és jól működő. Ilyen kapcsolatok legnagyobb arányban a családtagokhoz (például testvérekhez, nagyszülőkhöz, unokákhoz), illetve a barátokhoz fűződnek.

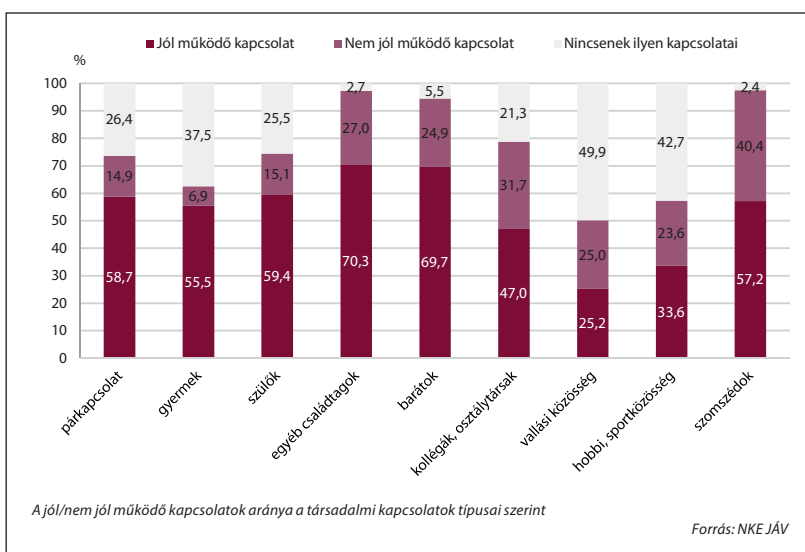
A szociális szükségletek mérésekor a társas kapcsolatok minősége mellett a kapcsolatok mennyisége is figyelembe veendő, amelyet a fent említett felmérés a kapcsolatok sok-

féléiségével ragad meg. Ez alapján látható, hogy a társadalom mekkora aránya rendelkezik bizonyos kapcsolatokkal – míg szomszédja vagy nem közvetlen családtagja szinte mindenkinek van (97,6%, illetve 97,3%), addig gyermeke (62,4%), illetve hobbitevékenység közben (57,2%) vagy vallási közösségben (50,2%) szerzett ismerőse jóval kevesebbeknek.

A társadalmi kapcsolatok szempontjából peremhelyzetben lévőknek azokat tekintjük, akik kevés, vagy ugyan több, de rossz minőségű kapcsolattal rendelkeznek, azaz nincs, vagy csak egyetlen jól működő kapcsolatuk van. Ez alapján 2018-ban peremhelyzetű a felnőtt magyar lakosság valamivel több mint egytizede, 11,6%-a, amely a 2017-ben tapasztalt 18,7%-hoz képest jelentős csökkenés, akkor a társadalom közel ötöde élt peremhelyzetben. A peremhelyzetűek társadalmi-demográfiai hátterét vizsgálva fontos

kiemelni, hogy a nyugdíjasok különösen veszélyeztetettek, ennek oka, hogy jól működő kapcsolataik megritkulnak (elég csak életkorukból fakadóan szüleik vagy partnerük elvesztésére vagy a kollégák hiányára gondolni).

A társas kapcsolataik alapján peremhelyzetben lévők arányát 2017-ben 18,7%-ra mérték, míg 2018-ban 11,6%-ra.